

Beter vangnet nodig in EU-suikersysteem

De EU lijkt af te stevenen op afschaffing van de suikerquotering na 2017. De NAV vindt deze beleidskeuze onverstandig, ongewenst en ook zeer zorgelijk. Zowel de suikerindustrie als de telers stellen dat de EU niet overgeleverd mag worden aan de grillen van de wereldmarkt, ook niet na afschaffing van de suikerquotering. De EU-suikersector is daar niet klaar voor. Een goed vangnet is onmisbaar als bescherming tegen de wispelturige wereldsuikermarkt, meent de NAV.

De EU kent naast de suikerquotering een importheffing voor witsuiker (ca. € 400 per ton) en een minimum bietenprijs (€ 26,75 per ton standaardbiet van 16% suiker en 87 win). Verder is er nog een richtprijs van ruim € 400 per ton witsuiker en een beperkte suikerinterventie. In de discussie over afschaffing van het suikerquotum wordt voorbijgegaan aan deze marktinstrumenten die de EU ter beschikking heeft. Als de suikerquotering wordt afgeschaft, zijn deze van cruciaal belang.

OVERSCHOT

De prijsverschillen tussen surplus- en

quotumsuiker zullen na beëindiging van de suikerquotering uiteindelijk verdwijnen. De suikerprijzen voor industrieel gebruik liggen nu ca. € 300 per ton witsuiker lager dan voor gebruik in voeding. Daarnaast zal een EU-suikeroverschot (met de optelsom van surplus- en quotumsuiker in de EU is dat eigenlijk ieder jaar al een feit) afgezet moeten worden op de wereldmarkt of, zoals nu, opgeslagen moeten worden. De wereldmarktprijs is momenteel al weer zeer laag (ca. € 380 per ton witsuiker), maar niet extreem laag. Het betekent dat de prijzen in de EU, ondanks een importheffing, zomaar naar het wereldmarktniveau kunnen zakken als de suikerquotering is afgeschaft. De minimumbietenprijs van € 26,75 is dan het enige houvast voor de bietentelers. Bij zo'n prijs is de teelt van bieten bij de huidige graanprijs onaantrekkelijk.

BESCHERMING NODIG

Als de suikerquotering wordt afgeschaft zijn de importheffing en de minimumbietenprijs de enige marktinstrumenten die de teler nog kunnen beschermen. De huidige importheffing is, met uitzondering van de MOL-landen, hoog genoeg om de EU-teler te beschermen tegen import tegen wereldmarktprijzen. De MOL-landen die geen

invoerheffing hoeven te betalen, lijken echter hun suikerproductie niet echt te verhogen. Zij kunnen naar verwachting goedkoper suiker van de wereldmarkt importeren.

MINIMUM NAAR € 43

De minimumbietenprijs van € 26,75 is duidelijk veel te laag om een rendabele bietenteelt in de EU overeind te houden. Deze minimumprijs zou duurzame bietenteelt mogelijk moeten maken indien de suikerquotering daarin niet meer kan voorzien. De minimumbietenprijs zou minimaal de kostprijs moeten dekken om de teelt zowel financieel als milieutechnisch duurzaam in de benen te houden. De NAV vindt dat de minimumbietenprijs als vangnet omhoog moet naar minimaal € 43 per ton standaardbiet. Vóór 2006 was dat ook de maatstaf. Die prijs is alleszins gerechtvaardigd aangezien tegenover de efficiëntieverbetering van zowel teelt als verwerking, de Europese bietenteler geconfronteerd wordt met hogere kosten. Mocht de minimumbietenprijs worden afgeschaft of niet worden aangepast, dan zal de teelt van suikerbieten in menig EU-land zwaar onder druk komen te staan bij lage wereldmarktprijzen.

NAV

Onbewerkte mest beter dan bewerkte

Op 8 mei heeft staatssecretaris Dijkma een brief naar de Tweede Kamer gestuurd over haar inzet in Brussel aangaande het vijfde actieprogramma nitraatrichtlijn (2014 - 2017). De NAV verzet zich tegen haar voornemen de akkerbouw te sturen richting bewerkte mest.

Allereerst constateert de regering dat het mestbeleid van de afgelopen jaren tot sterk verbeterde resultaten voor zowel het grondwater als oppervlaktewater heeft geleid. Alleen het zuidoostelijke zand- en lössgebied voldoet nog niet aan de nitraatrichtlijn voor het grondwater en de helft van het oppervlaktewater voldoet nog niet

aan de kaderrichtlijn water. De NAV heeft begrip voor het feit dat de staatssecretaris de nog niet behaalde normen voor het grond- en oppervlaktewater alsnog wil halen. Het voorstel om de akkerbouw via wetgeving meer in de richting van bewerkte meststoffen te sturen om de milieudoelen te halen, slaat de plank helemaal mis, meent de vakbond. Het zal de bodemvruchtbaarheid eerder verlagen dan verbeteren. Dat blijkt ook uit meerjarige proeven van PPO. De NAV vindt het onbegrijpelijk dat Dijkma via het vijfde actieprogramma het gebruik van bewerkte mest wil stimuleren, terwijl de akkerbouw voor de bodemvruchtbaarheid schreeuwt om meer aanvoer van koolstof uit onbewerkte mest.

BODEMVRUCHTBAARHEID

De staatssecretaris merkt in haar brief wel op dat de zorgen in de agrarische sector over het teruglopen van de bodemvruchtbaarheid serieus worden genomen. Ze wil daarom in het vijfde actieprogramma maatregelen nemen: meer te focussen op de beschikbaarheid van fosfaat dan op de fosfaatvoorraad, flexibel omgaan met gebruiksnormen in geval van weercalamiteiten, reparatiebemesting met dierlijke mest mogelijk maken en het optrekken van de stikstofgebruiksnormen voor enkele gewassen. Met deze laatste maatregelen kan de NAV wel instemmen.

lees verder op pagina 2

Het zijn spannende tijden op de consumptieaardappelmkt. De combinatie van een krappe oogst 2012 en het koude en late voorjaar 2013 maakt dat de inkopers van consumptie- en fritesaardappelen zenuwachtig worden. Voor telers die nu nog over vrije aardappelen beschikken is het de kunst maximaal van de marktsituatie te profiteren. Daarbij is het ook duidelijk dat de 'bomen niet tot in de hemel' zullen groeien, dus dat er wel tijdig verkocht moet worden. Essentieel hiervoor is om betrouwbare markt informatie betreffende productiehoeveelheden, verwerkings- en exportcijfers te verkrijgen. Een deel van deze informatie wordt nu nog collectief verkregen via het Productschap Akkerbouw. Het is zaak voor de sector om deze leemte op een betrouwbare wijze in te vullen, waarbij het niet anders zal kunnen dan dat er voor deze informatie betaald

moet worden. Gelukkig werken wij hierin samen met de VTA, voor wie het de hoofd doelstelling is om betrouwbare informatie voor haar leden te verzamelen.

De huidige marktsituatie zegt natuurlijk nog niets over het volgende oogstjaar. Areal en vooral de te verwachten productie van de hoofd oogst in het gebied van de EU-5, de landen in Noordwest Europa, zijn nu nog onbekend. We weten natuurlijk wel dat de situatie per jaar sterk kan verschillen. Immers een jaar geleden spraken we nog van desastreus lage marktprijzen! Daarbij blijft het natuurlijk belangrijk dat we als telers zowel naar goede markt informatie moeten streven als naar een sterkere (samenwerkings)positie in de markt.

Ook de politieke beleidsbepalers laten zich maar al te zeer leiden door de waan

van de dag. Dat de graanmarkten zich nu op een redelijk niveau bewegen, bracht minister Kamp van Economische Zaken er toe om nadrukkelijk in te zetten op vergroening in het nieuwe Gemeenschappelijk Landbouwbeleid. Dus de aandacht richten op landschap en natuur in plaats van op een mate van inkomenszekerheid door een eigentijdse vorm van markt- en prijsbeleid. Dit raakt de belangrijkste doelstelling van de NAV. Wij vinden dat de boer zijn inkomen uit een markt moet kunnen halen waarbij hoeveelheden en prijzen enigszins beheerst zijn. Want ook voor de 'stapelbare' basisgewassen granen, zetmeel, suiker en eiwit geldt dat lagere prijzen niet leiden tot meer consumptie. Bij een geringe tijdelijke overproductie zullen de prijzen weer zakken.

Teun de Jong

Erkenning voor meer Europees eiwit

De uitbreiding van de productie van eiwitgewassen kan een belangrijke bijdrage leveren aan de duurzame ontwikkeling van Europese landbouw- en voedselsystemen. Dat staat in het rapport 'De milieuaspecten van eiwitgewassen in het nieuwe Gemeenschappelijk Landbouw Beleid' dat in opdracht van het Europees Parlement is opgesteld.

Het rapport is een steun in de rug voor de voorstanders van meer Europees plantaardig eiwit. Tegelijk is de beperking, dat het slechts de mogelijkheden binnen het bestaande beleid onderzoekt. 'Er zijn geen importheffingen op oliezaden.... Deze open markt voor soja is een hoofdfactor achter de afname van peulvruchtenteelt in Europa en de afhankelijkheid van geïmporteerde plantaardige eiwitten', zo wordt gesteld. De eenvoudigste maatregel zou het instellen van een importheffing zijn. Maar die mogelijkheid wordt niet eens genoemd.

AREAALKRIMP

In 1961 was nog 4,7% van het Europese akkerbouwareaal bebouwd met eiwitgewassen en nu nog maar 1,8%. Tegelijkertijd is het gebruik van eiwitten als veevoer sterk gestegen, zodat we de opbrengst van 15 miljoen ha plantaardig eiwit in de EU importeren. De afgelopen jaren is de concurrentiepositie van eiwitgewassen verbeterd: kunstmest is fors duurder en

plantaardig eiwit is meer in prijs gestegen dan graan. Maar dat is niet voldoende om de achteruitgang in eiwitteelt te keren. Dat geldt ook voor de gekoppelde steun die in een aantal landen wordt gegeven.

MAATREGELEN GEWENST

De opstellers van het rapport vinden de milieuvoordelen van meer eiwitteelt en de besparing op grondstoffen, in het bijzonder energie, zo belangrijk dat ze verdergaande beleidsmaatregelen gerechtvaardigd vinden. Ze bevelen een geïntegreerde beleidsbenadering aan: een combinatie van het opnemen van eiwitgewassen in de vergroeningsmaatregelen, het investeren in (kweek-) onderzoek en beperkingen in het gebruik van stikstofkunstmest. Het opnemen van eiwitgewassen in de vergroening heeft als sociale kosten 'de verminderde vrijheid van boeren' en je krijgt dan ook eiwitteelt daar waar dat minder geschikt is. De maatregel zou echter wel de private investeringen in kweekonderzoek bevorderen. De opstellers van het rapport stellen vast dat dat sterk is achtergebleven en dat stimulering door beleidsmaatregelen sowieso gewenst is.

DONAU SOJA ASSOCIATIE

Het belangrijkste voordeel komt door het stikstofbindend vermogen van eiwitgewassen. Dat levert ook besparing op in de nateelt. Door stikstofkunstmest duurder te maken middels een specifieke heffing of algemeen klimaatbeleid en/of maatregelen,

zoals aanwendingsnormen die het gebruik beperken, maak je eiwitteelt concurrerder ten opzichte van graan. Op dit moment komt eiwitteelt vanwege de stikstoflevering het meest voor op biologische bedrijven. Door biologische landbouw te bevorderen stimuleer je ook de eiwitteelt. De opstellers van het rapport noemen die weg echter 'relatief duur'. Regionale initiatieven gericht op het uitwisselen en verspreiden van kennis verdienen volgens de studie wél publieke ondersteuning. De Donau Soja Associatie wordt genoemd als goed voorbeeld.

NAV

vervolg van pagina 1

Onbewerkte mest beter dan bewerkte

Daarnaast zou net als in de veehouderij met een soort systeem van N-kringloop ook meer aanvoer per bedrijf mogelijk moeten zijn als de afvoer ook groter is. Voor de suikerbieten en consumptieaardappelen op de klei bestaat die mogelijkheid al. De stikstofgebruiksnormen voor brouwergerst en die van zomertarwe op klei zouden in ieder geval voor ruimere gebruiksnormen in aanmerking moeten komen. Ook de aanvoermogelijkheden (derogatie) en de toediening van het gebruik van meer onbewerkte dierlijke meststoffen in het voorjaar in wintertarwe zouden gelijkgetrokken kunnen worden met grasland.

NAV

Voorstellen voor betere pachtverhoudingen

Sinds de opname van het pachtrecht in het Burgerlijk Wetboek in 2007 zijn pachtprizen sterk gestegen en is het areaal reguliere pacht gestaag afgenomen. De doelstellingen van de wet, de terugloop van reguliere pacht voorkomen en de toename van grijze pacht een halt toeroepen, zijn niet gehaald. Dat zeggen Hans Meijer en Piet van der Eijk van de BLHB. Tijd voor evaluatie. De BLHB-ers doen voorstellen voor verbeteringen.

Staatssecretaris Dijkstra heeft op 26 april in een brief aan de Tweede Kamer de start van de evaluatie van het nieuwe pachtrecht onder leiding van prof. mr. Willem Bruil aangekondigd. Tevens zijn in die brief de pachtnormen 2013 per 1 juli a.s. bekend gemaakt. De pachtprijs daalt in het eerstvolgende pachtjaar in de akkerbouwgebieden Bouwhoek en Hogeland met 11%, IJsselmeerpolders incl. de Wieringermeer met 28% en in het Zuidwestelijk akkerbouwgebied met 30%. Alleen in de Veenkoloniën en het Oldambt is de pachtprijs niet gedaald door de betere resultaten voor zetmeelaardappelbedrijven in 2011. De BLHB is verheugd dat aan de stijging van de pachtprizen in de akkerbouwgebieden voorlopig een einde is gekomen.

OPBRENGEND VERMOGEN

Bij de herziening van de regels voor de verpachting van agrarische grond en gebouwen die dienstbaar zijn aan de grond, zou gekozen moeten worden voor een samenhangend stelsel. Dit stelsel zou voor de verpachting van grond voor de korte termijn (maximaal twee jaar) contractvrijheid tussen pachter en verpachter kunnen toestaan. Hier zal dan geen prijsstoets zijn of enige andere toetsing van de overeenkomst. Voor langere verpachting volstaat de reguliere pacht zoals wij die nu kennen, met dien verstande dat de huidige systematiek voor de bepaling van de hoogte van de pachtprijs aan herziening toe is. De huidige systematiek houdt onvolgende rekening met het opbrengend vermogen van de grond, werkt te weinig specifiek door de omvang en indeling van de pachtregio's en leidt tot schokken bij de verhoging dan wel verlaging van de pacht.

PACHTPRIJS

In het verleden is de norm van 2% van de vrije waarde als hoogste prijs van de pacht geïntroduceerd. In de eerste plaats staat

de norm van 2% op geen enkele manier in verhouding met wat met het productiemiddel grond kan worden verkregen. Ten tweede is de bepaling van de vrije waarde van grond lastig vanwege het gering aantal verhandelde hectares. Daarbij komt dat veel transacties leiden naar niet-agrarische bestemmingen. Antwoorden op de volgende vragen kunnen leiden tot een betere bepaling van de pachtprijs:

- Wat brengt de grond voort bij goed landbouwkundig gebruik?;
- Wat is die opbrengst waard?;
- Hoe dient de verdeling te zijn tussen verpachter en gebruiker van de grond?

Dit alles rekening houdend met de kwaliteitsverschillen tussen de (66) te onderscheiden landbouwgebieden en een correctiemogelijkheid voor de Grondkammers bij afwijkingen.

DUURZAME VERHOUDINGEN

Een samenhangend stelsel van pacht van agrarische grond is niet alleen in het belang van de pachter maar ook van groot belang voor de duurzame ontwikkeling van de Nederlandse landbouw. Gestage ontwikkeling is immers gebaat bij stabiele en voorzienbare verhoudingen. De liberale pacht draagt daar niet aan bij. Het lijkt aantrekkelijk maar is door het korte termijn perspectief, met de schijn van snel rendement en flexibiliteit voor de investeerder/verpachter, vooral een gevaar voor duurzame landbouw in duurzame verhoudingen.

LOOPBAANPACHT EN KORTE PACHT

Met enige regelmaat keert de zogenaamde loopbaanpacht terug in de discussie over pacht. Daarnaast is het denkbaar dat in de pachtssystematiek een reguliere pacht met bepaalde tijd (bijv. 15 jaar) geïntroduceerd zou kunnen worden als een pachtvorm tussen een korte teeltpacht en een lange klassieke pacht. Een pacht met prijsstoets die van rechtswege afloopt op de einddatum van het contract.

Voordeel van dergelijke vormen van pacht is dat de eindigheid van de pachtduur zou kunnen leiden tot een stimulans voor beleggers om te investeren in landbouwgrond en deze te verpachten. Immers de waardestijging van landbouwgrond is de afgelopen decennia hoog geweest en doordat de pacht duidelijk eindig is, is de waardestijging voor de belegger ook te toucheren. In de tussentijd geven de pachtpenningen een mooi direct rendement. Met aantrekkelijke alternatieven voor de re-

guliere pacht zal niemand hier nog voor willen kiezen. Waarom dit een nadeel noemen? Door het uitsterven van de reguliere pacht en de mogelijkheid van het eenvoudig continueren van het agrarische bedrijf binnen familieverband zal de motivatie om als een goed pachter voor de zaak zorg te dragen (en te investeren) tegen het einde van de contractstermijn afnemen. Om de gronden blijvend voor landbouw geschikt te houden is het van belang dat de conditie van de gronden op peil gehouden wordt. Daarnaast is het voor een vitaal platteland nodig dat het onroerend goed wordt verzorgd.

EIGENAAR HELPEN

Hoe kan de grondeigenaar geholpen worden om over zijn angst te verpachten heen te komen? In de eerste plaats dient in geval van opvolging de lat hoger gelegd te worden. In het verleden is te gemakkelijk aangenomen dat de beoogde opvolger bekwaam zou zijn om als een goed pachter voor de zaak zorg te dragen. Er zullen, meer dan in het verleden, eisen aan de vakbekwaamheid van de opvolger gesteld moeten worden. Ook dient de opvolging in familieverband nader tegen het licht gehouden te worden voor wat betreft de reikwijdte van het begrip familie. Bij de herziening van de pachtwet is de beëindiging van de pacht bij het bereiken van het vijftenzestigste levensjaar geschrapt. Het herintroduceren van een pensioenleeftijd die gekoppeld is aan de AOW-leeftijd lijkt voor de hand te liggen.

VOORKEURSRECHT PACHTER

De wetswijziging in 2007 met betrekking tot het opnemen van de mogelijkheid tot het passeren van het voorkeursrecht bij verkoop aan een 'veilige' verpachter is een aantasting van de rechtszekerheid van de pachter. Het feit dat de pachter mag blijven pachten doet daar niet aan af. Het maakt een verpachter doorgaans niet uit aan wie hij verkoopt. Immers van de pachter ontvangt hij dezelfde prijs als van een willekeurige derde. De pachter kan gebaat zijn bij het verkrijgen van (een deel van) zijn bedrijf in eigendom, waarmee hij meer zekerheid kan bieden bij het verkrijgen van financiering voor het verder ontwikkelen van zijn bedrijf. De pachter dient het voorkeursrecht van koop toe te komen.

Op uitnodiging van de NAV heeft de BLHB haar mening gegeven.

Meer info: www.blhb.nl

NAV

Bredere teeltvrije zones onnodig

Complimenten voor de landbouw in de nota 'Gezonde groei, duurzame Oogst' die op 14 mei door de staatssecretarissen Dijksma en Mansveld naar de Tweede Kamer is gestuurd. De afgelopen jaren heeft de land- en tuinbouw belangrijke stappen gezet in het verduurzamen van het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen. Toch zijn er nog zorgen: de waterkwaliteit is nog niet in orde. Daarnaast zijn er nieuwe zorgen, zoals de zorg over de risico's van gewasbeschermingsmiddelen voor omwonenden en voor bijen. De regering wil voor het verder verduurzamen in de periode 2013- 2023 verder inzetten op geïntegreerde gewasbescherming. Dat wil zeggen: eerst kijken naar de noodzaak en alternatieve mogelijkheden, voordat er op de spuit wordt gestapt. Daarnaast wil de regering vanaf 2014 hogere eisen stellen aan de driftreductie door 75% driftreducerende doppen verplicht te stellen en door de teeltvrije zone

te verruimen van 25 naar 50 centimeter. Verbeterd de waterkwaliteit niet of onvoldoende, dan wordt de teeltvrije zone verder verruimd naar 1 à 1,5 meter. De NAV vindt verruiming van de teeltvrije zones onnodig. Emissies kunnen volgens NAV-bestuurslid Kees van Dijk, portefeuillehouder gewasbescherming, beter worden bereikt door het voorkomen van ongelukjes en fouten, door betere (resistente) rassen, betere (milieuvriendelijker) gewasbeschermingsmiddelen en betere (zuiniger) toedieningstechnieken zoals driftreducerende doppen en variabel doseren. Positief is de NAV over het kabinetsvoornemen om binnen de kaders van het Europese toelatingsbeleid de beoordeling en toelating van middelen te bevorderen. Het Expert Centre Speciality Crops zal worden versterkt om in kleine teelten een verdere ontwikkeling van basisstoffen en laag-risico-middelen te stimuleren. NAV

Supermarktpower aan banden leggen

Op 14 mei jl. vond er in Brussel een bijeenkomst plaats over de marktmacht van supermarkten en de gevolgen daarvan op de positie van de producenten en de werkers in de landbouw, hier en vooral ook in ontwikkelingslanden. De NAV en ook Via Campesina Europa namen aan deze bijeenkomst deel. De deelnemers kwamen uit o.a. België, Frankrijk, Engeland, Duitsland, Polen, Tsjechië en Nederland. Ze waren het er over eens dat de supermarkten door hun sterk geconcentreerde inkoop een heel sterke positie in de keten hebben. Door de sterke focus op een zo laag mogelijke inkoopprijs heeft dit erg nadelige gevolgen voor boeren en werknemers in de landbouw. Boeren ontvangen prijzen voor hun producten die vaak de kosten niet goed maken. En het inkomen van de werkers in de landbouw is in landen waar de arbeidsrechten niet goed geregeld zijn, vaak zo laag dat ze er nauwelijks van kunnen leven. Ook de arbeidsomstandigheden zijn vaak slecht.

Een van de mogelijkheden om hier iets aan te doen is een gedragscode voor eerlijke handel waar de bedrijven zich aan moeten houden. Sommige politieke partijen in Nederland denken aan een vrijwillige gedragscode. De ervaringen in Engeland en Spanje met een vrijwillige gedragscode zijn echter negatief. Er veranderde weinig of niets in de handelspraktijken van de supers. De organisaties uit Engeland, o.a. National Consumers en Oxfam Novib, pleiten dan ook voor een gedragscode

met stevige sancties bij het niet naleven van de code en een onafhankelijk onderzoeksbureau waar mensen/bedrijven die nadelige gevolgen ondervinden van de handelspraktijken van supermarkten een zaak kunnen aanbrengen.

NAV en Via Campesina hebben ingebracht dat via de mededingingswetgeving de positie van de producent versterkt kan worden. Producenten zouden onderling afspraken moeten kunnen maken over volume, kwaliteit en prijs. Een vervolgbijeenkomst is afgesproken. NAV

Agriprins schiet tekort

Als we de hoogte van de transacties van consumptieaardappelen van de laatste maanden op Agriprins vergelijken met de Pisalijs van VTA, dan blijken de dag- en weekgemiddelden op de Pisa-lijst structureel hoger te zijn. De al eerder door de NAV geuite vrees dat Agriprins (met vrijwel alleen transacties van fritesaardappelen) tekort zal schieten op momenten dat export aardappelen de trekker in de markt zijn, blijkt in de afgelopen maanden duidelijk te zijn bewezen. De conclusie van de NAV is dat Agriprins in zijn huidige opzet tekort schiet om een goed inzicht in de actuele markt te bieden. Voor de akkerbouwer is op dit moment de Pisalijs een beter instrument bij de afzet van zijn aardappelen. NAV

Korting op PA-heffing

NAV-leden komen in aanmerking voor korting op de heffing van het Productschap Akkerbouw. Naar verwachting is 2013 het laatste jaar waarin PA een heffing oplegt. Als u zich vorig jaar al bij de NAV heeft gemeld voor de kortingsregeling en uw gegevens zijn niet gewijzigd, dan vraagt de NAV de korting voor u ook dit jaar automatisch aan. Iedereen die zich nog niet eerder heeft aangemeld en graag in aanmerking wil komen voor deze korting, heeft de gelegenheid dit alsnog kenbaar te maken bij het NAV-secretariaat, vóór 1 juli 2013. Ook de bedrijven waar zich wijzigingen hebben voorgedaan in bijvoorbeeld de tenaamstelling of het relatienummer/BRS-nummer, dienen dit vóór 1 juli 2013 bij de NAV te melden. Indien u zich alsnog wilt aanmelden voor de kortingsregeling, dan kunt u dit doen bij het NAV-secretariaat, per post, fax of e-mail, met vermelding van uw tenaamstelling bij het PA en uw relatienummer/BRS-nummer (dit is een 9-cijferig nummer dat u kunt vinden op de formulieren van de Dienst Regelingen). Adresgegevens: NAV-secretariaat, Groeneweg 62, 4759 BB Noordhoek, tel. 0168 – 329130, fax 0168 – 328735, e-mail info@nav.nl

Contactpersonen

Voorzitter
Teun de Jong
0518 - 400 081

Regio Noord
Jelte Wiersma
0594 – 688 804

Regio Noordoost
Jos Steenhuis
0591 - 349 488

Regio Flevoland
Keimpe van der Heide
0320 - 213 611

Regio Noord-Holland
Joop de Heer
0224 - 541 277

Regio Zuidwest
Kees van Dijk
0167 - 502 211

Regio Zuid
Kees van Dijk
0167 - 502 211

Nederlandse Akkerbouw Vakbond
Groeneweg 62
4759 BB Noordhoek

tel : 0168 - 329 130
fax : 0168 - 328 735
e-mail : info@nav.nl
website : www.nav.nl
twitter : @NAV_AkkerBouwer

ederlandse
kkerbouw
akbond
NAV